

Datum van
inontvangstneming

:

05/07/2022

Zaak C-290/22**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

3 mei 2022

Verwijzende rechter:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

23 maart 2022

Verzoekende partij:

NOS, SGPS, S.A.

Verwerende partij:

Autoridade Tributária e Aduaneira

Voorwerp van het hoofdgeding

Het hoofdgeding betreft een beroep tot harmonisatie van de rechtspraak ter zake van een fundamentele rechtsvraag, die volgens NOS, SGPS, SA (hierna: „NOS”) op tegenstrijdige wijze is beantwoord in twee besluiten van het Centro de Arbitragem Administrativa [scheidsgerecht voor belastingzaken (centrum voor bestuursrechtelijke arbitrage); hierna: „CAAD”]. Het CAAD heeft op 5 september 2020 verklaard dat een holding kan worden vrijgesteld van de betaling van zegelrechten over financieringsovereenkomsten met bankentiteiten. In de onderhavige zaak, waarin de NOS opkomt tegen het feit dat die entiteiten de waarde van de betaalde zegelrechten aan haar hebben doorberekend, heeft het CAAD op 20 september 2020 de tegengestelde conclusie getrokken en verklaard dat holdings in die situaties niet zijn vrijgesteld van de betaling van die belasting.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

De vraag die in de onderhavige zaak is gerezen, is of de vrijstelling van artikel 7, lid 1, onder e), van de Código do Imposto do Selo (wetboek zegelrecht) van toepassing is op een holding in de positie van kredietnemer/schuldenaar van rente of provisies in het kader van een transactie met een kredietinstelling (waarbij beide, de holding en de kredietinstelling, zijn gevestigd in de Europese Unie). De beslechting van het bij de verwijzende rechter (hoogste bestuursrechter, Portugal) aanhangige geding vereist niet alleen de uitlegging van nationale regels, in casu voornoemd artikel, maar ook (en vooral) de uitlegging van bepalingen van Unierecht waarnaar deze rechter uitdrukkelijk verwijst.

Prejudiciële vraag

Valt een in Portugal gevestigde holding die is onderworpen aan het bepaalde in besluit met kracht van wet nr. 495/88 van 30 december 1988 en als enig doel het beheer van deelnemingen in andere, niet in de verzekeringssector actieve vennootschappen heeft, onder het begrip „financiële instelling” in de zin van artikel 3, lid 1, punt 22, van richtlijn 2013/36/EU en artikel 4, lid 1, punt 26, van verordening (EU) nr. 575/2013?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB 2013, L 176, blz. 338): artikel 3, lid 1, punt 22

Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 (PB 2013, L 176, blz. 1): artikel 4, lid 1, punt 26

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Wet nr. 150/99 van 11 september 1999, in de versie die van kracht is na de hervorming van de vermogensbelasting bij besluit met kracht van wet nr. 287/2003 van 12 november 2003 en de latere wijzigingen daarvan (Diário da República nr. 213/1999, serie I-A van 11 september 1999): artikel 7, lid 1, onder e)

„Artikel 7 Overige vrijstellingen

1. Eveneens vrijgesteld van de belasting zijn:

[...]

e) Door kredietinstellingen, financiële vennootschappen en financiële instellingen in rekening gebrachte rente en provisies en verleende garanties, en het gebruik van krediet dat door kredietinstellingen, financiële vennootschappen en financiële instellingen is verleend aan risicokapitaalondernemingen en aan vennootschappen of entiteiten waarvan de vorm en het doel overeenkomen met de typen kredietinstellingen, financiële vennootschappen en financiële instellingen waarin het communautaire recht voorziet, zowel die welke zijn gevestigd in de lidstaten van de Europese Unie als die welke zijn gevestigd in een andere staat, met uitzondering van die welke zijn gevestigd in rechtsgebieden met een gunstige belastingregeling, die bij besluit van het Ministerie van Financiën worden aangewezen.”

Besluit met kracht van wet nr. 495/88 van 30 december 1988 houdende de wettelijke regeling van de sociedades gestoras de participações sociais [(holdings)], en de latere wijzigingen daarvan (Diário da República nr. 301/1988, 6e supplement, serie I van 30 december 1988)

Korte uiteenzetting van de feiten en van het hoofdgeding

- 1 NOS is een in Lissabon gevestigde holding, dat wil zeggen een holding zoals bedoeld en geregeld in besluit met kracht van wet nr. 495/88 van 30 december 1988 en de latere wijzigingen daarvan, die uitsluitend op indirecte wijze een economische activiteit uitoefent middels het beheer van deelnemingen in de vennootschappen waarin zij deelneemt. NOS vervult de rol van intermediair in het financiële circuit, en de raad van bestuur is verantwoordelijk voor het afsluiten van financierings- en leningsovereenkomsten, waaronder middellange- en langetermijnovereenkomsten, en zowel interne als externe.
- 2 In het kader van de activiteiten die zij verricht, maakt zij gebruik van financiering die door in Portugal gevestigde kredietinstellingen wordt aangeboden of bij beleggers (commercial paper en obligaties) wordt geplaatst.
- 3 In het kader van de respectieve financieringsovereenkomsten die met die kredietinstellingen zijn gesloten hebben deze, als belastingplichtigen, zegelrechten aangegeven en betaald aan de Staat en de overeenkomstige kosten (provisies voor de verleende diensten) doorberekend aan NOS: in de periode van oktober 2014 tot en met december 2015 is aan NOS een bedrag van 164 936,75 EUR doorberekend.
- 4 NOS heeft verzocht om een ambtshalve toetsing, welk verzoek is afgewezen en thans het voorwerp van het hoofdgeding voor het CAAD is. Het CAAD heeft in zijn besluit van 6 januari 2021 verklaard dat de holding geen financiële instelling is voor de toepassing van de vrijstelling van artikel 7, lid 1, onder e), van het wetboek zegelrecht, in tegenspraak tot hetgeen zij in een vergelijkbare eerdere procedure had verklaard.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 5 Volgens NOS zijn met betrekking tot dezelfde fundamentele rechtsvraag, en in een identiek wetgevingskader, tegengestelde beslissingen gegeven, hetgeen rechtvaardigt dat er beroep wordt ingesteld met het oog op harmonisatie van de rechtspraak.
- 6 De vraag die moet worden beantwoord is hoe het subjectieve bestanddeel van artikel 7, lid 1, onder e), van het wetboek zegelrecht moet worden uitgelegd, ofwel hoe het begrip „financiële instelling”, waarvan de toepasselijkheid een door de nationale wetgever gestelde voorwaarde voor de toepassing van de in die bepaling voorziene vrijstelling is, moet worden gedefinieerd. Partijen zijn het oneens over de vraag of holdings behoren tot de typen en vormen van financiële instellingen waarnaar door de nationale wetgever in die bepaling wordt verwezen.
- 7 Volgens NOS, die uitdrukkelijk verwijst naar het besluit waarop zij haar beroep baseert, verleent zowel artikel 3, lid 1, punt 22, van richtlijn 2013/36/EU als artikel 4, lid 1, punt 26, van verordening (EU) nr. 575/2013 haar die hoedanigheid.
- 8 Volgens de Autoridade Tributária e Aduaneira (Portugese belasting- en douaneautoriteit) kan NOS, zoals blijkt uit het bestreden besluit, die hoedanigheid niet worden toegekend, aangezien volgens artikel 2-A van de Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras (algemene regeling voor kredietinstellingen en financiële vennootschappen), waarbij voormelde richtlijn in nationaal recht is omgezet, alleen holdings die onder toezicht van de Banco de Portugal (nationale bank van Portugal) staan onder dit begrip vallen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 9 Het Hof van Justitie wordt verzocht te verduidelijken wat moet worden verstaan onder „vennootschappen of entiteiten waarvan de vorm en het doel overeenkomen met de typen [...] financiële instellingen waarin het communautaire recht voorziet”, en of overeenkomstig besluit met kracht van wet nr. 495/88 van 30 december 1988 opgerichte holdings die als enig doel het beheer van deelnemingen in andere vennootschappen hebben (als indirecte vorm van de uitoefening van economische activiteiten) onder het begrip „financiële instelling” in de zin van artikel 4, lid 1, punt 26, van verordening (EU) nr. 575/2013 vallen.